

Sygn. akt II K 414/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 31 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chojnicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Drobińska
Protokolant:	sekr. sąd. Paulina Feder

Prokurator: Joanna Kapłońska- Gajewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.10.2017 r., 31.10.2017 r.

sprawy przeciwko:

1. **E. M. (M.)**

s. M. i G. z domu D.,

ur. (...) w C.

oskarżonemu o to, że:

III. w dniu 11 marca 2017 roku w C. wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniej M. B. substancję psychotropową w postaci 0,2 grama amfetaminy, wartości 30 złotych, który to czyn stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

IV. w okresie od stycznia 2016 roku do 11 marca 2017 roku w C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci 120 gram amfetaminy i mefedronu,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

2. **G. P. (P.)**

s. J. i M. z domu W.,

ur. (...) w C.

oskarżonemu o to, że:

V. w okresie od 15 marca 2017 roku do 11 marca 2017 roku w C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci 96 gram amfetaminy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

orzeka

1. oskarżonego **E. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia tj. przestępstwa z art.59 ust.2 w zw. z art.59 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie art.59 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. oskarżonego **E. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia tj. przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art.85§1 i 2kk i art.86§1 kk w miejsce orzeczonych powyżej kar orzeka w stosunku do oskarżonego **E. M.** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

4. na podstawie art.69§1 i 2 kk i art.70§1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności wobec **E. M.** warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

5. na podstawie art.73§1 kk oddaje oskarżonego **E. M.** w okresie próby pod dozór kuratora,

6. na podstawie art.72§1 pkt.5 kk zobowiązuje oskarżonego **E. M.** do powstrzymania się od używania środków odurzających,

7. na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **E. M.** nawiązkę w wysokości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) na rzecz Monar u. N. 9b W.,

8. oskarżonego **G. P.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia tj. przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i za to, na podstawie art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw., z art.12 kk w zw. z art.37a kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności,

9. na podstawie art.34§1,1a pkt.4 kk i art.35§1 kk orzeka wobec oskarżonego **G. P.** potrącanie 20% (dwudziestu procent) z jego wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny,

10. na podstawie art.72§1 pkt.5 kk w zw. z art.34§3 kk zobowiązuje oskarżonego **G. P.** do powstrzymania się od używania środków odurzających,

11. na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **G. P.** nawiązkę w wysokości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) na rzecz Monar u. N. 9b W.,

12. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. K. kwotę 988,92 zł (dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych 92/100) tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu G. P. z urzędu,

13. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 414/17

UZASADNIENIE

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżony E. M. dopuścił się popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 11 marca 2017 roku w C. wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił M. B. substancję psychotropową w postaci 0,2 grama amfetaminy, wartości 30 złotych, który to czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.59 ust.2 w zw. z art.59 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 20005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. E. M. dopuścił się również przestępstwa polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2016 roku do 11 marca 2017 roku w C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci 120 gram amfetaminy i mefedronu. Swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art.62 ust.1 3 ustawy z dnia 29 lipca 20005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

W toku postępowania sądowego oskarżony E. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co potwierdził również zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Oskarżony oświadczył, że chciałby dobrowolnie poddać się karze. Wyraził zgodę na karę za czyn pierwszy 5 miesięcy pozbawienia wolności, za drugi czyn karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata i oddanie w okresie próby pod dozór kuratora. Nadto oskarżony zobowiązał się do powstrzymywania się od używania środków odurzających, oraz orzeczenie nawiązki 250 zł na rzecz Monaru.

Prokurator Rejonowy oświadczył, że nie sprzeciwia się temu wnioskowi.

Należy w tym miejscu również wskazać, że przed rozpoznaniem wniosku Sąd Rejonowy rozważył, czy zarzucone oskarżonemu czyny wypełniają znamiona zarzucanych mu przestępstw i nie miał w tym zakresie żadnych wątpliwości.

Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności popełnienia przestępstwa przez E. M. i jego wina nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i oświadczenie to zasługiwało na przymiot wiarygodności.

Zaproponowana przez oskarżonego kara odpowiada stopniowi zawinienia oskarżonego E. M. oraz stopniowi społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów. Przy rozpoznawaniu wniosku Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony jest młodą osobą- ma 22 lata. Jest kawalerem. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie gimnazjalne. Pracuje jako pomocnik operatora maszyn i uzyskuje w ten sposób dochody w wysokości 1.200 zł miesięcznie.

W przeszłości E. M. nie był karany sędownie. Jest to niewątpliwie okoliczność łagodząca. Popełnienie przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstw miało związek z używaniem przez niego środków odurzających. Dodatkowo Sąd wziął również pod uwagę fakt, że zarzucane oskarżonemu przestępstwa, zostały przez niego popełnione w tym samym czasie, co świadczy o tym, że stanowią one epizod w jego życiu.

W związku z postawą oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz powyższymi okolicznościami, Sąd uwzględnił wniosek w trybie art.387§2 kpk o skazanie bez przeprowadzania rozprawy.

Sąd wymierzył oskarżonemu zaproponowaną karę uznając, że wymierzona kara odpowiada stopniowi jego zawinienia oraz stopniowi społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Dokonując łączenia kar jednostkowych Sąd mógł ukształtować karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 7 miesięcy pozbawienia wolności do roku pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy uznał za zasadne wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności, zaproponowanej w ugodzie. Sąd uznał, że ta najwyższa z kar może wpłynąć na oskarżonego wychowawczo. Ta kara w zestawieniu z okresem próby i jego weryfikacją przez kuratora, zapobiegnie w przeszłości powrotowi do popełnienia jakichkolwiek przestępstw. Dodatkową dolegliwością zaś będą dla oskarżonego nałożone obowiązki.

Sąd Rejonowy uznał również, że istnieje pozytywna prognoza kryminalistyczna, która uzasadnia zastosowanie wobec E. M. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Przy czym należy podkreślić, że podstawową przesłaną zawieszenia wykonania kary są wynikające z dotychczasowego postępowania oskarżonego, dające się uzasadnić w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przypuszczenia, co do przewidywanego sposobu życia, dotyczy to przede wszystkim przestrzegania przez niego porządku prawnego. Wśród wskazanych w

art.69§2 kk przesłanek prognozowania nie istnieje priorytet którejkolwiek z nich (wyrok SN z dnia 19.01.1973 r., OSNPG 1973/7/91, wyrok SN z dnia 23.02.1979 r., OSNKW 1979/5/54). Sąd Rejonowy wziął przy tym pod uwagę fakt, że w chwili popełniania zarzucanych oskarżonemu czynów, nie był on karany. Zatem zasługuje on na udzielenie mu szansy poprawy swojego życia.

Sąd Rejonowy uznał oskarżonego E. M. za winnego popełnienia przestępstwa z art.59 ust.2 w zw. z art.59 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art.59 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Za popełnienie drugiego z przestępstw z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd Rejonowy na podstawie tego przepisu skazał E. M. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art.85§1 i 2kk i art.86§1 kk w miejsce orzeczonych powyżej kar Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności. Na podstawie art.69§1 i 2 kk i art.70§1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata. Na podstawie art.73§1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. Na podstawie art.72§1 pkt.5 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od używania środków odurzających. Na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd rejonowy orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w wysokości 250 zł na rzecz Monar u. N. 9b W..

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Skazany w chwili obecnej uzyskuje dochody, który wystarczają na zabezpieczenie jedynie podstawowych potrzeb życiowych. W związku z powyższym poniesienie przez skazanego kosztów sądowych połączone byłoby dla niego z nadmiernymi trudnościami.